

SÚD PRVÉHO STUPŇA

Žaloba podaná 12. marca 2007 – Hamdi/Rada

(Vec T-75/07)

(2007/C 117/35)

Jazyk konania: holandčina

Účastníci konania

Žalobca: Ahmed Hamdi (Amsterdam, Holandsko) (v zastúpení: M. J. G. Uiterwaal, advokát)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy žalobcu

- určiť, že spoločná pozícia 2002/402/SZBP (Ú. v. ES L 344, s. 93; Mim. vyd. 18/001, s. 217) bola v tomto prípade neprávom použitá ako základ pre nariadenie č. 2580/2001/ES (Ú. v. ES L 344, s. 70; Mim. vyd. 18/001, s. 207), takže nie je voči žalobcovi záväzná,
- subsidiárne určiť, že toto nariadenie nemôže byť uplatnené voči žalobcovi,
- subsidiárne zrušiť rozhodnutie 2006/1008/ES z 21. decembra 2006 (Ú. v. ES L 379, s. 123),
- zaviazat žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca bol odsúdený na trest odňatia slobody, keď vnútroštátny súd považoval za dokázané, že žalobca mal účasť v teroristickej organizácii „Hofstadgroep“. Žalobca podal odvolanie proti tomuto rozsudku.

Rozhodnutím 2006/1008/ES ⁽¹⁾ zaradila Rada žalobcu do zoznamu osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa uplatňuje nariadenie č. 2580/2001/ES ⁽²⁾.

Žalobca na odôvodnenie svojej žaloby uvádza, že pri prijatí napadnutého rozhodnutia ako aj napadnutého nariadenia boli porušené zásadné formálne predpisy a najmä tieto akty nie sú dostatočne odôvodnené. Pokiaľ ide o nariadenie, žalobca ešte uvádza, že Rada neodôvodnila, prečo je nariadenie potrebné v rámci spoločného trhu. Čo sa týka rozhodnutia, nie je odôvodnené, prečo Rada zastáva názor, že nariadenie č. 2580/2001 sa má uplatniť na žalobcu.

Ďalej žalobca tvrdí, že napadnuté nariadenie nemá potrebný právny základ. Nariadenie č. 2580/2001 totiž porušuje Zmluvu o ES v rozsahu, v ktorom sa uplatňuje na žalobcu. Napadnuté nariadenie neslúži na nutný výkon povinností vyplývajúcich z rozhodnutia Bezpečnostnej rady OSN. Okrem toho chýba

akékoľvek spojenie medzi žalobcom a tretími krajinami alebo inými aspektmi spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky, takže druhý pilier nie je na tento prípad uplatniteľný.

V tejto súvislosti žalobca ďalej uvádza, že článok 308 ES nepredstavuje právny základ, pretože chýba súvislosť s uskutočňovaním spoločného trhu. Ďalej tvrdí, že napadnutým rozhodnutím sa neuskutočňuje žiadny cieľ Únie, takže článok 60 ES v spojení s článkom 301 ES a článkom 308 ES taktiež nie sú dostatočným právnym základom.

Na záver žalobca uplatňuje, že napadnuté rozhodnutie porušuje jeho základné práva, najmä právo na nerušené užívanie svojho majetku a nerušený súkromný život, tak ako vyplývajú z Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Rady z 21. decembra 2006, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu (Ú. v. ES L 379, s. 123).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 2580/2001 z 27. decembra 2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu (Ú. v. ES L 344, s. 70; Mim. vyd. 18/001, s. 207).

Žaloba podaná 12. marca 2007 – El Fatmi/Rada Európskej únie

(Vec T-76/07)

(2007/C 117/36)

Jazyk konania: holandčina

Účastníci konania

Žalobca: Nouriddin El Fatmi (Amsterdam, Holandsko) (v zastúpení: M. J. G. Uiterwaal, advokát)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy žalobcu

- určiť, že spoločná pozícia 2002/402/SZBP (Ú. v. ES L 344, s. 93; Mim. vyd. 18/001, s. 217) bola v tomto prípade neprávom použitá ako základ pre nariadenie č. 2580/2001/ES (Ú. v. ES L 344, s. 70; Mim. vyd. 18/001, s. 207), takže nie je voči žalobcovi záväzná,

- subsidiárne určiť, že toto nariadenie nemôže byť uplatnené voči žalobcovi,
- subsidiárne zrušiť rozhodnutie 2006/1008/ES z 21. decembra 2006 (Ú. v. ES L 379, s. 123),
- zaviazat žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia sú zhodné so žalobnými dôvodmi a hlavnými tvrdeniami vo veci T-75/07, Hamdi/Rada, okrem posledného žalobného dôvodu, ktorý žalobca v tejto veci neuplatňuje.

Žaloba podaná 14. marca 2007 – KG Holding (v konkurze)/Komisia

(Vec T-81/07)

(2007/C 117/37)

Jazyk konania: holandčina

Účastníci konania

Žalobca: Jan Rudolf Maas, správca konkurznej podstaty K.G. Holding N.V. (Rotterdam, Holandsko) (v zastúpení: G. van der Wal a T. Boesman, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločností

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie Komisie z 19. júla 2006 vo veci K 30/2005,
- zaviazat žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca napáda rozhodnutie Komisie 2006/939/ES z 19. júla 2006 o opatreniach pomoci v prospech KG Holding NV, ktoré notifikovalo Holandsko ⁽¹⁾.

Uvedené opatrenie pomoci sa týkalo reštrukturalizačnej pomoci, ktorú chcelo Holandsko poskytnúť KG Holding NV tým, že by sa zmenil predtým schválený úver na záchranu a príslušné dlžné úroky na majetkovú účasť. V napadnutom rozhodnutí Komisia vyhlasuje, že opatrenie pomoci vo forme reštrukturalizačnej pomoci nie je zlučiteľné so spoločným trhom.

Komisia takisto rozhodla, že Holandsko má vymáhať od KG Holding NV a jeho dcérskej spoločnosti Kliq BV tú časť pomoci, ktorú KG Holding NV previedol Kliq BV ako úver na záchranu, ktorý bol zmenený na majetkovú účasť a že Holandsko si má uplatniť u správcu konkurznej podstaty svoj

nárok voči KG Holding NV a/alebo Kliq Reintegratie ako veriteľ v konkurznom konaní.

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza po prvé, že Komisia sa dopustila nesprávneho posúdenia, v dôsledku čoho nie je napadnuté rozhodnutie primerane odôvodnené a je v rozpore s článkom 87 ods. 1 ES. Žalobca najmä uvádza, že Komisia nesprávne rozhodla, že Holandsko si má uplatniť u správcu konkurznej podstaty svoj nárok vo výške 35,75 miliónov EUR proti KG Holding a Kliq Reintegratie ako veriteľ v konkurznom konaní. Žalobca uvádza, že je nejasné, či Komisia dospela k záveru v napadnutom rozhodnutí, pokiaľ ide o KG Holding, že existuje protiprávna pomoc vo výške 35,75 miliónov EUR, ktorú má Holandsko vymáhať alebo či ide o pomoc na záchranu, ktorú Komisia schválila v napadnutom rozhodnutí na základe bodu 23 písm. d) Usmernení Spoločenstva o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu firiem v ťažkostiach ⁽²⁾. Ďalej uvádza, že Komisia vo svojom rozhodnutí zo 16. decembra 2003 ⁽³⁾ súhlasila s tým, že táto suma sa má použiť na financovanie prepúšťanie zamestnancov a na prevzatie nadbytočných zmlúv Kliq Reintegratie a že Kliq Reintegratie potom vstúpi do konkurzu.

Žalobca po druhé uvádza, že Komisia neoprávnene namietala proti tomu, že v plnom rozsahu nadobudol akcie KG Holding v Kliq BV prostredníctvom vzájomného započítania povinnosti vložiť vklad oproti pohľadávke KG Holding voči Kliq BV, ktorá vznikla zo zmluvy o úvere. Uvádza, že to nebolo súčasťou rozhodnutia z 5. augusta 2005 ⁽⁴⁾, na základe ktorého začalo konanie. Tvrdí, že Komisia zneužila svoje právomoci a konala spôsobom, ktorý je v rozpore s právom na obranu a zásadou *audi alteram partem*.

Po tretie, žalobca uvádza, že Komisia nesprávne opomenula skonštatovať, že údajná pomoc môže narušiť hospodársku súťaž a obchod medzi členskými štátmi a závery Komisie v tejto súvislosti sú v každom prípade nedostatočne odôvodnené.

Po štvrté, Komisia údajne nesprávne stanovila, že údajnú pomoc vo výške 9,25 miliónov EUR musí Holandsko vymáhať od KG Holding a Kliq BV. Uvádza, že Komisia sa takisto nesprávne domnievala, že údajná pomoc vo výške 35,75 miliónov EUR musí byť vymáhaná od KG Holding a/alebo Kliq Reintegratie tak, že sa tieto nároky uplatnia v konkurznom konaní. Z dôvodu konkurzu v prípade KG Holding, Kliq Reintegratie a Kliq BV je vymáhanie súm údajnej pomoci podľa žalobcu trvalo nemožné a v každom prípade sa stalo bezvýznamné, keďže vymáhanie prostredníctvom uplatnenia nároku v konkurznom konaní týchto spoločností nie je potrebné a v skutočnosti sa stalo nadbytočným vo vzťahu k cieľu skončenia narušenia hospodárskej súťaže.

Po piate, žalobca tvrdí, že Komisia nesprávne posúdila skutkové a právne okolnosti týkajúce sa kontokorentného úveru vo výške 17 miliónov EUR poskytnutého Holandskom KG Holding už pri jeho založení v súlade s pravidlami týkajúcimi sa štátnej pomoci, pričom tento úver nebol súčasťou opatrení skúmaných v napadnutom rozhodnutí.